

Sygnatura akt I C 389/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2023 roku

Sąd Rejonowy w Sopocie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Olszewska-Kowalska

Protokolant: sekr. sąd. Magdalena Trąbicka-Patron

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2023 roku w Sopocie,

na rozprawie

sprawy

z powództwa **W. D.**

przeciwko (...) **Spółce Akcyjnej z siedzibą w S.**

o zapłatę

zasądza na rzecz powoda W. D. od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. kwotę 1.101,48 zł (jeden tysiąc sto jeden złotych czterdzieści osiem groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27 marca 2022 roku do dnia zapłaty;

w pozostałym zakresie powództwo oddala

zasądza na rzecz powoda W. D. od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. kwotę 2714,20 zł (dwa tysiące siedemset czterdzieści złotych dwadzieścia groszy) wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty - tytułem zwrotu kosztów procesu,

zwraca od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Sopocie na rzecz powoda W. D. kwotę 396,19 zł (trzysta dziewięćdziesiąt sześć złotych dziewięćnaście groszy) tytułem nadpłaconej zaliczki na poczet kosztów wynagrodzenia biegłego sądowego.

Sygn. akt I C 389/22

UZASADNIENIE

Powód W. D. w pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego w Sopocie domagał się zasądzenia od pozwanego (...) S.A. w S. kwot:

- a) 1 101,48 zł z odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 27.03.2022 r. do dnia zapłaty tytułem częściowego odszkodowania za szkodę powstałą w dniu 23.02.2022 r. w mieniu należącym do poszkodowanych E. G. i T. G.,
- b) 400 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem poniesionych przez powoda wydatków związanych z wykonaniem kalkulacji kosztów przywrócenia uszkodzonego mienia do stanu przed szkody.

Powód wniósł także o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazano, iż w dniu 23.02.2022 r. powstała szkoda w mieniu należącym do ww. poszkodowanych - E. G. i T. G.. W dniu zdarzenia pozwany udzielał sprawcy szkody ochrony ubezpieczeniowej w zakresie odpowiedzialności cywilnej na podstawie polisy nr (...). W toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił tytułem odszkodowania kwotę 1613,60 zł (uwzględniając franszyzę redukcyjną 400 zł). Zaniżona została wysokość wypłaconego odszkodowania. Powód na podstawie umowy cesji z dnia 20.05.2022 r. nabył wszelkie prawa do odszkodowania. Prawidłowo ustalone koszty przywrócenia mienia do stanu sprzed szkody wynoszą łącznie 3.115,08 zł. Ponieważ pozwany wypłacił odszkodowanie 1613,60 zł, do zapłaty pozostaje ww. różnica 1 101,48 zł. Powód dochodzi jedynie części należnego odszkodowania. W celu ustalenia rzeczywistej wysokości szkody, powód poniósł wydatek 400 zł netto za sporządzenie kosztorysu naprawy. (pозew k. 4-8 akt sprawy)

Nakazem zapłaty z dnia 27 lipca 2022 r. Referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Sopocie uwzględnił żądanie pozwu. (nakaz zapłaty – k. 22)

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany złożył sprzeciw, wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany przyznał, iż w wyniku zalania doszło do uszkodzenia mienia należącego do poszkodowanych. Zgodnie z warunkami polisy, franszyza redukcyjna wynosi 10% wysokości szkody, nie mniej niż 1000 zł, która oznacza udział własny ubezpieczonego w szkodzie. Pozwany zaznaczył, że omyłkowo uznał franszyzę w wysokości jedynie 400 zł, a zatem zgodnie z decyzją z 26.03.2022 r. pozwany wypłacił odszkodowanie w wysokości 1248,42 zł. Przyznanie odszkodowania dochodzonego pozvem byłoby nieuzasadnionym przysporzeniem, a ponadto w sprawach tego typu uwzględnić należy zasadę minimalizacji szkody oraz współpracy wierzyciela z dłużnikiem nie zaś wyliczanie maksymalnych kosztów naprawy. Odszkodowanie nie może być zatem ani wyższe, ani niższe od poniesionej szkody. (sprzeciw – k. 27-27)

W piśmie procesowym z dnia 10 października 2022 r. powód ustosunkowując się do zarzutów sprzeciwu wskazał, że franszyza redukcyjna we wskazanej przez pozwanego wysokości (10% szkody, nie mniej niż 1000 zł) dotyczy „wyłączenia szkód powstałych wskutek cofnięcia się cieczy w systemach kanalizacyjnych”, tymczasem w realiach sprawy doszło do zalania pomieszczeń wskutek nieszczelności balkonów – zastosowanie znajdzie więc § 68 OWU (franszyza na poziomie 400 zł).

(pismo procesowe z dnia 10.10.2022 r. – k. 54-59)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 lutego 2022 r. doszło do zalania lokalu mieszkalnego nr (...) położonego przy ul. (...) w C. należącego do E. G. i T. G.. Przyczyną szkody była nieszczelność znajdującego się na wyższej kondygnacji balkonu. Przedmiot szkody na dzień zaistnienia szkody objęty był ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej sprawcy, potwierdzonym polisą o nr (...). Umowa obejmowała ubezpieczenie mienia od wszystkich ryzyk. Zakres ubezpieczenia rozszerzono o klauzulę 012 – włączenie szkód powstałych wskutek cofnięcia się cieczy w systemach kanalizacyjnych i ustalając w odniesieniu wyłącznie do tej kategorii szkód franszyzę redukcyjną 10% nie mniej niż 1000 zł. Przedmiot ubezpieczenia określono jako budynki, budowle i lokale – z sumą ubezpieczenia 5 000 000 zł, umowę zawarto w systemie ubezpieczenia – sumy stałe, franszyza redukcyjna – zgodnie z OWU. Umowę ubezpieczenia zawarto na podstawie OWU Hestia (...) o symbolu (...)01/18.

W odniesieniu do (...) mienia od wszystkich ryzyk” w OWU postanowiono:

- § 65 ust. 1. Rozmiar szkody dla poszczególnych przedmiotów ubezpieczenia określa się w granicach ich sum ubezpieczenia i odrębnie określonych limitów na podstawie cen z dnia powstania szkody:

1) dla budynków, budowli i lokali - według wartości kosztów odbudowy lub remontu w tym samym miejscu, z uwzględnieniem dotychczasowych technologii, konstrukcji i standardów wykończenia, przy zastosowaniu dotychczasowych wymiarów oraz materiałów, potwierdzonych rachunkiem wykonawcy lub kalkulacją poszkodowanego;

a) przy ubezpieczeniu według wartości ewidencyjnej brutto oraz wartości odtworzeniowej (nowej) - w pełnej wysokości;

b) przy ubezpieczeniu według wartości rzeczywistej - z potrąceniem zużycia technicznego;

- w § 68 wspomnianych OWU zapisano, iż odszkodowanie stanowi kwotę obliczoną zgodnie z postanowieniami §§ 65-67, pomniejszoną o franszyzę redukcyjną ustaloną w umowie ubezpieczenia, nie mniej niż 400 zł. Franszyza redukcyjna ma zastosowanie dla całego objętego ochroną ubezpieczeniową mienia.

W części „Postanowienia wspólne” OWU zapisano:

- w § 157:

ust. 1. Ubezpieczyciel wypłaca odszkodowanie lub świadczenia na podstawie uznania roszczenia Uprawnionego z umowy ubezpieczenia w wyniku ustaleń dokonanych w postępowaniu dotyczącym ustalenia stanu faktycznego, zasadności roszczeń i wysokości odszkodowania lub zawartej z nim ugody albo prawomocnego orzeczenia sądu w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku.

ust. 2. Jeżeli w terminie określonym w ust. 1 powyżej wyjaśnienie wszystkich okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności Ubezpieczyciela albo wysokości odszkodowania lub świadczenia okazało się niemożliwe, odszkodowanie lub świadczenie powinno być wypłacone w ciągu 14 dni od dnia, w którym, przy zachowaniu należytej staranności, wyjaśnienia tych okoliczności było możliwe, jednakże bezsporną część odszkodowania lub świadczenia Ubezpieczyciel wypłaca w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku.

W części OWU zatytułowanej „Klauzule mające zastosowanie wyłącznie do ubezpieczenia Odpowiedzialności Cywilnej z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej lub użytkowania mienia” zapisano:

Włączenie szkód powstałych wskutek cofnięcia się cieczy w systemach kanalizacyjnych (klauzula 012)

ust. 1. Z zachowaniem pozostałych, niezmienionych niniejszą klauzulą, postanowień umowy ubezpieczenia określonych we wniosku i w Ogólnych Warunkach Ubezpieczenia Hestia (...), strony postanowiły rozszerzyć zakres ubezpieczenia o szkody powstałe wskutek cofnięcia się cieczy w systemach kanalizacyjnych.

ust. 2. Odpowiedzialność Ubezpieczyciela za szkody, o których mowa w ust. 1 powyżej, ograniczona jest do wysokości limitu ustalonego w umowie ubezpieczenia.

ust. 3. Dla szkód określonych w ust. 1 powyżej wprowadza się franszyzę redukcyjną wynoszącą 10% wysokości szkody, nie mniej niż 1000 zł.

ust. 4. Za rozszerzenie zakresu ubezpieczenia w sposób określony w ust. 1 powyżej Ubezpieczający zobowiązany jest zapłacić dodatkową składkę określoną w umowie ubezpieczenia.

(okoliczności niesporne, nadto: dokumentacja zdjęciowa - w aktach szkody płyta CD k. 53, 69, polisa – k. 29-29v, OWU Hestia (...) o symbolu (...)01/18 – k. 75-86)

Poszkodowani zgłosili szkodę pozwanemu w dniu 24 lutego 2022 r., i w wyniku postępowania likwidacyjnego pozwany przyznał odszkodowanie obejmujące prace remontowo-budowlane na kwotę 1.613,60 zł (ustalając je jako różnicę pomiędzy kosztami naprawy uszkodzonego mienia 2.013,60 zł a franszyzą redukcyjną 400 zł).

Dla celów ustalenia kosztów przywrócenia mienia do stanu sprzed zdarzenia z 23 lutego 2022 r., na zlecenie powoda, firma (...) Sp. z o.o. w S. sporządziła kosztorys, szacując wydatek na przywrócenie mienia do stanu sprzed zalania na kwotę 3.115,08 zł.

W dniu 8 lutego 2023 r. firma (...) Sp. z o.o. w S. wystawiła fakturę VAT na kwotę 615,00 zł (500 zł netto) tytułem wykonania powyższego kosztorysu. Termin płatności określono w niej na dzień 10 marca 2023 r.

(dowód: kosztorys pozwanego – k. 30; nadto w aktach szkody płyta CD k. 53, 69, kosztorys na zlecenie powoda – k. 13-16, faktura VAT – k. 17, decyzja z 26.03.2022 r. – k. 12; 31, nadto w aktach szkody płyta CD k. 53, 69)

Powód na podstawie umowy cesji praw do odszkodowania zawartej w dniu 20 maja 2022 r. z ww. poszkodowanymi nabył prawa do odszkodowania, jakie przysługiwały poszkodowanemu wobec pozwanego z tytułu w/w opisanej szkody.

(dowód: umowa cesji wraz z pełnomocnictwem – k. 10-11)

Rzeczywisty zakres uszkodzeń powstałych w przedmiotowym lokalu mieszkalnym nr (...) położonym przy ul. (...) w C. wymagał robót polegających na wyniesieniu rzeczy stanowiących jego wyposażenie, przeprowadzeniu robót polegających na usunięciu zniszczonych powłok malarskich, tynkarskich oraz ich odtworzeniu oraz wniesieniu ww. rzeczy.

Wartość szkody z dnia 23 lutego 2022 r., wyliczona na dzień zdarzenia (wg cen z I. kwartału 2022 r. dla województwa (...) wg bazy I.), wynosi 4.801,07 zł brutto.

(dowód: częściowo pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu budownictwa L. B. – k. 109-131, ustna opinia złożona na rozprawie przez biegłego sądowego z zakresu budownictwa L. B. – k. 167-167v, płyta cd z nagraniem przebiegu rozprawy)

Sąd zważył, co następuje:

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się na dokumentach załączonych do akt sprawy, wymienionych szczegółowo powyżej oraz na opinii biegłego sądowego rzeczoznawcy budowlanego L. B.. Wiarygodność dokumentów nie była negowana przez strony postępowania.

Sąd dał wiarę dowodom złożonym przez strony w toku postępowania likwidacyjnego dołączonych do pism procesowych oraz znajdujących się w aktach postępowania likwidacyjnego. Na ich podstawie Sąd ustalił przebieg postępowania likwidacyjnego, w szczególności datę wydania ostatecznej decyzji ubezpieczyciela w przedmiocie odszkodowania i zakres uwzględnienia żądania powoda w toku postępowania likwidacyjnego przez pozwanego ubezpieczyciela. Powyższe dokumenty nie były kwestionowane przez żadną ze stron pod względem ich autentyczności i wiarygodności.

Sąd ocenił jako wiarygodną opinię zasadniczą oraz opinię uzupełniającą biegłego sądowego rzeczoznawcy budowlanego L. B.. Nie było zasadne uwzględnienie w opinii zasadniczej kwoty 129,95 zł tytułem odbicia tynków wewnętrznych (pozycja 4 kosztorysu – k. 124), ponieważ prace te uwzględnione zostały w zakresie prac obejmujących uzupełnienie tynków (pozycja 5 kosztorysu – k. 125), na co wskazał biegły korygując opinię główną w związku z zarzutami strony pozwanej. W ocenie Sądu opinia biegłego została sporządzona w sposób rzetelny, jasno przedstawiała sposób rozumowania biegłego, jak i podstawy jej wydanej i konkluzje. Opinia została sporządzona przez biegłego dysponującego odpowiednią wiedzą specjalistyczną z zakresu budownictwa i doświadczeniem zawodowym.

Sąd w całości uwzględnił opinię uzupełniającą złożoną na rozprawie, ponieważ biegły przekonująco odniósł się do zarzutów do opinii. Opinia ta nie zawiera sprzeczności, a sposób rozumowania biegłego - nie nosi cech dowolności.

Odnosząc się do zarzutów do opinii zgłaszanych przez stronę pozwaną wskazać należy, że poza uwzględnioną przez biegłego pozycją dotyczącą pkt 4 kosztorysu (129,95 zł), zarzuty te nie były trafne. Podkreślić należy, że różnica w powierzchni odnoszącej się do prac, tj. w pozycji 8 oraz pozycji 9 kosztorysu (k. 126) związana jest z technologią prac naprawczych, ponieważ gładzie nakłada się warstwowo. Poza tym różnica związana jest również z różną grubości nakładanych warstw szpachli. Nadto, malowanie nie może być ograniczone wyłącznie do miejsc wyszlifowanych (uprzednio uzupełnionych szpachlą ubytków). Pomieszczenie powinno być pod względem malarskim odnowione. Z tych względów różnicowanie powierzchni objętych wskazanymi pracami jest ze wskazanych przyczyn uzasadnione. Analogicznie postępować należy w odniesieniu do przygotowania pomieszczeń oraz przeniesienia i zabezpieczenia ruchomości (rzeczy stanowiących wyposażenie pomieszczenia). Nie jest technologicznie uzasadnione przy szkodzie zalaniowej wyłącznie punktowe odnowienie, ponieważ działanie winno objąć całą ścianę sufitu. Z tych przyczyn uzasadnione było przygotowanie pomieszczeń – przeniesienie i zabezpieczenie ruchomości i ustalenie robocizny, jak w pozycji 1. Kosztorysu (k. 124).

Powództwo należało w przeważającej części uwzględnić.

W niniejszej sprawie powód domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 1.101,48 zł wraz z odsetkami tytułem odszkodowania za uszkodzenia powstałe w dniu 23 lutego 2022 r. w lokalu mieszkalnym nr (...) położonym przy ul. (...) w C. należącego do E. G. i T. G., oraz zwrotu 400 zł wraz z odsetkami z uwagi na wydatki poniesione w związku z wykonaniem prywatnej kalkulacji naprawy. Powód wskazywał, że pozwany nie uwzględnił w sporządzonej wycenie wszystkich uzasadnionych technologicznie prac niezbędnych do przywrócenia mienia do stanu sprzed szkody i nie zastosował prawidłowych stawek cen materiałów i robocizny.

Pozwany nie kwestionował zaistnienia szkody we wskazanym lokalu, istnienia po stronie powoda legitymacji procesowej do wystąpienia z przedmiotowym pozwem, co wynikało z umownego przelewu wierzytelności, a także faktu wypłaty odszkodowania.

Pozwany kwestionował roszczenie powoda co do wysokości zarzucając, że zgłoszone żądanie przenosi wysokość szkody.

Zważyć należy, że podstawę odpowiedzialności pozwanego określa przepis art. 822 § 1 k.c., który stanowi, że przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie ubezpieczyciela polega na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku, o czym stanowi art. 805 § 2 k.p.c. Odszkodowanie ustala się w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Wysokość odszkodowania ustala się według reguł określonych w art. 363 k.c., zgodnie z którym naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Kwestią sporną, jak wskazano wyżej, była wysokość szkody powstałej w dniu 23 lutego 2022 r. w lokalu mieszkalnym należącym do poszkodowanych E. G. i T. G.. Dokonując ustaleń w tym zakresie, Sąd wobec rozbieżnych stanowisk stron, posiłkował się dowodem z opinii biegłego sądowego – rzeczoznawcy budowlanego L. B.. Na podstawie opinii biegłego Sąd ustalił, że wysokość szkody z dnia 23 lutego 2023 r., wyliczona na dzień zdarzenia, wynosi 4.801,07 zł. W tym zakresie opinia ta jest jasna, fachowa i obiektywna, została uzasadniona w dostatecznym stopniu, nie zawiera niejasności, biegły ustosunkował się do wszystkich punktów tezy dowodowej, jak również zarzutów strony pozwanej (o czym była mowa wyżej).

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd doszedł do wniosku, że ustalona i wypłacona w toku postępowania likwidacyjnego kwota 1613,60 zł była wartością zaniżoną niepozwalającą na przywrócenie mienia poszkodowanych do stanu sprzed zdarzenia z 23 lutego 2022 r. W takiej sytuacji ustaloną na podstawie opinii biegłego wysokość szkody należało pomniejszyć o franszyzę redukcyjną 400 zł (§ 68 OWU Hestia (...) o symbolu (...)01/18), co daje 4401,07 zł (4.801,07 zł pomniejszone o 400 zł). Odnosząc się do wysokości franszyzy redukcyjnej, Sąd miał na uwadze, iż sposób kalkulacji franszyzy wskazywany przez pozwanego (10% wysokości szkody, nie mniej niż 1000 zł), odnosił się wyłącznie – zgodnie z polisą - do klauzuli 012, a mianowicie szkody powstałej wskutek cofnięcia się cieczy w systemach kanalizacyjnych, a taka wysokość franszyzy znajduje zresztą uzasadnienie w zazwyczaj występującej przyczynie cofnięcia płynów – postępowaniu osoby zajmującej dany lokal (wyrzucania różnego rodzaju odpadków do sieci kanalizacyjnej). Podkreślenia wymaga, że szkoda, której kompensaty powód dochodzi w niniejszym postępowaniu powstała nie w wyniku cofnięcia się płynów w kanalizacji, lecz – czego strona pozwana nie kwestionowała - nieszczelności balkonów, a więc chodzi o inną szkodę niż objęta klauzulą 012. Poza tym z ust. 3 postanowień odnoszących się do „Włączenia szkód powstałych wskutek cofnięcia się cieczy w systemach kanalizacyjnych (klauzula 012)” wynika, iż franszyza tam wskazana (10% szkody, nie mniej niż 1000 zł) dotyczy wyłącznie szkody powstałej wskutek cofnięcia się cieczy w instalacji kanalizacyjnej, nie zaś do szkody, której naprawienia w niniejszym postępowaniu powód dochodzi; na taką dystynkcję znaczeniową wskazuje ust. 1 postanowień odnoszących się do ww. „Włączenia szkód powstałych wskutek cofnięcia się cieczy w systemach kanalizacyjnych (klauzula 012)” (sformułowanie „z zachowaniem pozostałych, niezmienionych niniejszą klauzulą, postanowień umowy ubezpieczenia określonych we wniosku i w Ogólnych Warunkach Ubezpieczenia Hestia (...) ...”).

Skoro pozwany przyznał tytułem odszkodowania 1613,60 zł, różnica stanowi 2.787,47 zł (4401,07 zł minus 1613,60 zł). Należało więc kierując się zasadą limitującego żądania pozwu (art. 321 § 1 kpc) zasądzić żądane odszkodowanie – 1 101,48 zł, o czym Sąd orzekł w pkt. I wyroku na zasadzie art. 822 § 1 k.p.c. w zw. z art. 363 k.c.,

Odnosząc się do kwestii wymagalności świadczenia odsetkowego wskazać należy na treść art. 817 § 1 k.c. I tak, zakład ubezpieczeń zobligowany jest, co do zasady, wypłacić odszkodowanie w terminie trzydziestu dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego zawiadomienia o szkodzie. W przypadku gdyby wyjaśnienie we wskazanym terminie okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Tożsame terminy wskazane zostały w § 157 ust. 1 i 2 ww. OWU. W przedmiotowej sprawie szkoda zgłoszona została 24 lutego 2022 r. Należało więc na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z § 157 ust. 1 i art. 817 § 1 k.c. zasądzić odsetki zgodnie z żądaniem, ponieważ uwzględnia ono 30 dniowy termin na spełnienie świadczenia; datę początkową świadczenia odsetkowego Sąd ustalił więc na 27 marca 2022 r.

Odnosząc się do żądania powoda o zwrot kosztów sporządzenia na jego zlecenie prywatnej wyceny szkody (kosztorysu) w kwocie 400 zł należało uznać, iż jest ono niezasadne. Dokonanie oceny, czy poniesione koszty na zlecenie powoda na etapie przedsądowym są objęte odszkodowaniem przysługującym od ubezpieczyciela, musi być poprzedzone uwzględnieniem całokształtu okoliczności sprawy, w szczególności ustaleniem, czy zachodzi normalny związek przyczynowy pomiędzy poniesieniem tego wydatku a wypadkiem oraz czy poniesienie tego kosztu było obiektywnie uzasadnione i konieczne, także w kontekście ułatwienia skonkretyzowania żądanego odszkodowania, jak i ułatwienia ubezpieczycielowi ustalenia rozmiarów szkody (por. uzasadnienie uchwały Sąd Najwyższy z dnia 18 maja 2004 r., III CZP 24/04).

W rozpoznawanej sprawie to powód poniósł koszty prywatnej ekspertyzy, sporządzonej przez firmę działającą pod tożsamym adresem co powód i prowadzącej się do niepodpisanego wydruku z programu komputerowego do sporządzania kosztorysów budowlanych. Faktura została wystawiona na powoda. Kosztorys naprawy został sporządzony przez rzeczoznawcę na zlecenie powoda. W przedmiotowej sprawie roszczenie o zwrot kosztów związanych z wykonaniem prywatnej ekspertyzy, które stosownie do okoliczności sprawy może być składnikiem odszkodowania, przysługuje poszkodowanemu od ubezpieczyciela, ale także cedentowi danej wierzytelności, ze względu na dynamikę nabytego roszczenia. Co do tej kwestii wypowiedział się także ostatnio Sąd Najwyższy

stwierdzając, iż nabywcy – w drodze przelewu – wierzytelności o odszkodowanie za szkodę przysługuje od ubezpieczyciela (odpowiedzialności cywilnej) zwrot uzasadnionych kosztów ekspertyzy zleconej osobie trzeciej tylko wtedy, gdy jej sporządzenie było w okolicznościach danej sprawy niezbędne do efektywnego dochodzenia odszkodowania (uchwała SN z dnia 29 maja 2019 r., III CZP 68/18).

W niniejszej sprawie to nie poszkodowany poniósł koszty sporządzenia opinii, lecz powód będący nabywcą wierzytelności. Nadto koszty te poniesione zostały już po dacie nabycia wierzytelności. Są to jednak w świetle wspomnianej uchwały Sądu Najwyższego (III CZP 68/18) koszty niemieszczące się w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą. Sąd miał również na uwadze, iż inaczej należy oceniać działania samego poszkodowanego, który nie ma orientacji w kwestiach dotyczących ustalenia zakresu uszkodzeń powstałych w mieniu i ich wartości, jest laikiem w tej dziedzinie, a inaczej firmy windykacyjnej lub podmiotu, zawodowo zajmującego się oceną ryzyka i szacowaniem strat, a zatem również i przez ten pryzmat należy oceniać niezbędność sporządzenia prywatnej opinii do efektywnego dochodzenia odszkodowania. Mając powyższe na uwadze, stwierdzić należy, że koszt sporządzenia prywatnej ekspertyzy w rozpoznawanej sprawie nie był ani niezbędny, ani celowy, ponieważ to w zasadzie na podstawie ustaleń biegłego (o którego przeprowadzenie dowodu z opinii zwrócił się powód) kształtuje się ostateczna i rzeczywista wysokość poniesionej szkody. Przy tym mając również na uwadze wspomnianą uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 2019 r. o sygn. III CZP 68/18, niezasadne byłoby ustalanie precyzyjnej wysokości żądania na etapie przedsądowym przez powoda i obciążanie tymi samymi kosztami dwukrotnie strony przegrywającej sprawę (koszty sporządzenia prywatnej ekspertyzy, koszty sporządzenia opinii biegłego). W związku z powyższym, dalej idące żądanie pozwu Sąd oddalił na podstawie ww. przepisów – stosowanych a contrario, o czym orzekł w pkt. II wyroku.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z 100 k.p.c., stosunkowo je rozdzielając z uwagi na zakres uwzględnionych żądań. Na koszty procesu poniesione przez powoda składają się 200 zł opłaty od pozwu, 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 2.603,81 zł (2.424,55 zł + 179,26 zł) wykorzystanej zaliczki na koszty opinii biegłego oraz 900 zł stawki wynagrodzenia pełnomocnika ustalonej zgodnie z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800); łącznie 3.720,81 zł. Pozwany poniósł jedynie koszt notarialnego poświadczenia odpisu pełnomocnictwa – 7,38 zł. Łącznie koszty poniesione przez strony uczyniły 3.728,19 zł (3.720,81 zł + 7,38 zł). Powód przegrał sprawę w 27% (stosunek, w jakim zgłoszone roszczenie nie zostało uwzględnione), a zatem powinien on ponieść koszty w wysokości 1006,61 zł (3.728,19 zł x 27%). Wobec poniesionych przez niego 3.720,81 zł i uwzględnivszy stopień, w jaki sprawę przegrał, powinien on uzyskać od pozwanego zwrot kwoty 2.714,20 zł (3.720,81 zł pomniejszone o 1006,61 zł). I taką też kwotę Sąd w pkt III wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powoda, orzekając również na podstawie art. 98 § 1¹ k.p.c. od tejże kwoty odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

W rozpoznawanej sprawie wynagrodzenie biegłego sądowego wyniosło łącznie 2.603,81 zł (2.424,55 zł - k. 139 + 179,26 zł - k. 165) i zostało do tej kwoty poniesione z zaliczki uiszczonej przez powoda (z zaliczki w wysokości 3.000 zł - k. 72). Należało więc zwrócić wynikającą stąd różnicę - 396,19 zł (3000 zł pomniejszone o 2.603,81 zł). Sąd nakazał zatem zwrócić od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Sopocie na rzecz powoda ww. kwotę 396,19 zł, na zasadzie art. 84 ust. 2 w zw. z art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, o czym orzeczono odpowiednio w pkt. IV wyroku.